

Nr 733

Av herr Svensson i Kungälv, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 54, angående reformering av den obligatoriska skolan m. m.

Kravet på en god kristendomsundervisning i våra skolor torde bäras upp av en stor majoritet av det svenska folket. Ehuru man vid ett ämne av denna karaktär har rätt att kräva stor tolerans mot oliktänkande, torde det icke vara möjligt att tillfredsställa de människor, som bekänner sig till en ateistisk uppfattning. Även om det torde vara ett fåtal, som på dessa bevekelsegrunder vill få sina barn befriade från kristendomsundervisningen i skolan, är det dock ett religionsfrihetskrav att detta på något sätt kan ordnas.

Jag vill i detta sammanhang citera en artikel i Liberal Debatt (nr 1 1962), där rektor Sigurd Åstrand bl. a. framhåller: »Det är två saker som en fritänkare önskar. Den ena är, att hans barn inte skall tvingas att bevista skolans kristendomsundervisning. Den andra är att former utarbetas, som gör det möjligt att kontrollera att dessa barn lärt sig det de behöver kunna om och förstå av kristendomen, dess förutsättningar och uppkomst, dess utveckling och dess betydelse för det västerländska kultursamhället. Hur barnen skall lära sig allt detta, måste nog de som vill ta bort sina barn från skolans kristendomsundervisning fundera ut själva, då man antagligen icke vill medge att en verkligt objektiv kristendomsundervisning är ett samhällsintresse.»

För min del tror jag att det är omöjligt att utforma en kristendomsundervisning som är sådan, att även ateister kan godta den. I så fall mister den sin sälta och blir så intetsägande, att man kan ifrågasätta ämnets existensberättigande. Lösningen på det problem, som då uppstår, är troligen, att motsvarande timmar frilägges och att undervisningen får skötas av trosamfundet själva. Jag tror inte att man f. n. är beredd att ta den konsekvensen.

Jag är naturligtvis medveten om de psykologiska svårigheter som kan uppstå för de barn som i detta avseende blir befriade från kristendomsundervisningen. Det är emellertid problem, som möter varje minoritet, och lösningen på detta ligger endast i den tolerans människor måste visa vid sitt umgänge med varandra.

Frågan om befrielse från kristendomsundervisningen i skolan rymmer så många aspekter och är av så allvarlig natur, att den borde bli föremål för särskilda överväganden.

Med utgångspunkt i ovanstående får jag därför anhålla,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om en utredning om befrielse att deltaga i skolans kristendomsundervisning för barn till ateistiska föräldrar, vilka önskar sådan befrielse.

Stockholm den 23 mars 1962

Evert Svensson